

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) NR. 1923/2006

(2006. gada 18. decembris),

ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu ⁽¹⁾,

apspriedusies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Regula (EK) Nr. 999/2001 ⁽³⁾ ir paredzēta, lai nodrošinātu vienotus tiesiskos pamata noteikumus attiecībā uz transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) Kopienā.

⁽¹⁾ OVC 234, 22.9.2005., 26. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2006. gada 17. maija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts), Padomes 2006. gada 24. novembra Kopējā nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Eiropas Parlamenta 2006. gada 12. decembra Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽³⁾ OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1041/2006 (OV L 187, 8.7.2006., 10. lpp.).

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 932/2005 (2005. gada 8. jūnijs), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 999/2001, kas attiecas uz pārejas pasākumu perioda pagarināšanu ⁽⁴⁾, ir pagarinājusi Regulā (EK) Nr. 999/2001 noteikto pārejas pasākumu piemērošanas periodu ne ilgāk kā līdz 2007. gada 1. jūlijam.

(3) Starptautiskā epizootiju biroja ģenerālsesijas laikā, kas notika 2003. gada maijā, tika pieņemta rezolūcija vienkāršot pašreizējos starptautiskos kritērijus valstu klasificēšanai pēc to bīstamības pakāpes attiecībā uz liellopu sūkļveidīgās encefalopātijas (BSE) esamību tajās. Ģenerālsesijas laikā, kas notika 2005. gada maijā, tika pieņemts priekšlikums. Regulas (EK) Nr. 999/2001 panti būtu jāpielāgo tā, lai tie atspoguļotu jauno starptautiski saskaņoto kategorizēšanas sistēmu.

(4) Jauna izstrāde attiecībā uz paraugu ņemšanu un analīzi prasīs veikt visaptverošus grozījumus Regulas (EK) Nr. 999/2001 X pielikumā. Tādēļ ir nepieciešams veikt konkrētus tehniskus grozījumus Regulas (EK) Nr. 999/2001 pašreizējā "ātro testu" definīcijā, lai atvieglotu minētā pielikuma struktūras grozījumus vēlākā posmā.

(5) Kopienas tiesību aktu skaidrības interesēs ir lietderīgi precizēt, ka "mehāniski atkaulotas gaļas" definīcija, kas noteikta citos Kopienas tiesību aktos par pārtikas drošību, būtu jāpiemēro Regulā (EK) Nr. 999/2001 TSE apkarošanas pasākumu kontekstā.

⁽⁴⁾ OVL 163, 23.6.2005., 1. lpp.

- (6) Regula (EK) Nr. 999/2001 ievieš BSE un skrepi uzraudzības programmu. Zinātniskā vadības komiteja tās 2003. gada 6. — 7. marta atzinumā ir ieteikusi ieviest uzraudzības programmu par TSE briežu dzimtai. Tādēļ regulā paredzētā uzraudzības sistēma būtu jāattiecinā uz citiem TSE, ar iespēju veikt turpmākus pasākumus, lai šo sistēmu ieviestu vēlākā posmā.
- (7) Saskaņota selekcijas programma, lai aitu dzimtas dzīvniekos attīstītu pretošanās spējas TSE, saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2003/100/EK (2003. gada 13. februāris), ar ko nosaka prasību minimumu audzēšanas programmu izveidei rezistencei pret transmisīvo sūkļveida encefalopātiju aitām⁽¹⁾, ir ieviesta kā pārejas pasākums. Regula (EK) Nr. 999/2001 būtu jāgroza, lai nodrošinātu šai programmai ilgstošu tiesisku pamatu, kā arī iespēju šādās programmās veikt izmaiņas, ņemot vērā izvērtētos zinātnisko pētījumu rezultātus un šo programmu īstenošanas vispārējās sekas.
- (8) Regula (EK) Nr. 999/2001 aizliedz konkrētu dzīvnieku barošanu ar konkrētiem pārstrādātiem dzīvnieku proteīniem, ar iespēju noteikt atbrīvojumus no šā aizlieguma. Jaunas izstrādnes attiecībā uz dzīvnieku barošanas aizliegumiem, var prasīt veikt grozījumus regulas IV pielikumā. Ir nepieciešams veikt konkrētus tehniskus grozījumus attiecīgā panta pašreizējā redakcijā, lai atvieglotu minētā pielikuma struktūras grozījumus vēlākā posmā.
- (9) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam⁽²⁾, paredzēti noteikumi par atbrīvošanos no īpašiem riska materiāliem un dzīvniekiem, kas inficējušies ar TSE. Tagad ir pieņemti noteikumi par dzīvnieku izcelsmes produktu tranzītu caur Kopienā. Attiecīgi, Kopienas tiesību aktu konsekvences interesēs, pašreizējie Regulas (EK) Nr. 999/2001 noteikumi par atbrīvošanos no šādām vielām un dzīvniekiem būtu jāaizstāj ar atsauci uz Regulu (EK) Nr. 1774/2002, un atsauce uz Regulas (EK) Nr. 999/2001 tranzīta noteikumiem būtu jāsvīturo.
- (10) Jaunas izstrādnes attiecībā uz īpašiem riska materiāliem pieprasa arī veikt visaptverošus grozījumus Regulas (EK) Nr. 999/2001 V pielikumā. Ir nepieciešams veikt konkrētus tehniskus grozījumus regulas attiecīgo noteikumu esošajā redakcijā, lai atvieglotu minētā pielikuma struktūras grozījumus vēlākā posmā.
- (11) Lai arī Eiropas Savienībā nav atļauts veikt apdullināšanu, injicējot gāzi galvaskausa dobumā, gāzes injekcija var notikt arī pēc apdullināšanas. Tādēļ ir nepieciešams pārskatīt pašreizējos Regulā (EK) Nr. 999/2001 minētos noteikumus par kaušanas metodēm, lai, saistībā ar apdullināšanu, aizliegtu gāzes injekciju galvaskausa dobumā.
- (12) Komisijas Regula (EK) Nr. 1915/2003, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 999/2001⁽³⁾, paredz jaunus noteikumus par skrepi apkarošanu kazu dzimtas un aitu dzimtas dzīvniekiem. Attiecīgi, ir nepieciešams aizliegt aitu un kazu dzimtas dzīvnieku pārvietošanu no saimniecībām, par kurām ir izteiktas oficiālas aizdomas par skrepi esamību tajās.
- (13) Pamatojoties uz zinātnes attīstību, Regulai (EK) Nr. 999/2001 būtu jāļauj paplašināt piemērošanas sfēras noteikumiem par liellopu, aitu un kazu dzimtas dzīvnieku, to spermā, embriju un olšūnu laišanu pārdošanā un eksportu.
- (14) Zinātniskās vadības komiteja 1998. gada 26. jūnija atzinums norāda, ka būtu jāievēro konkrēti ierobežojumi attiecībā uz izejvielu izcelsmi dikalcija fosfāta ražošanā. Attiecīgi, dikalcija fosfāts būtu jāizņem no to produktu saraksta, kuri, saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 999/2001, nav pakļauti ierobežojumiem attiecībā uz to laišanu pārdošanā. Būtu jānoskaidro tādu ierobežojumu neesamība, kas jāpiemēro pienam un piena produktiem.
- (15) Pamatojoties uz zinātnes attīstību un riska klasifikāciju un neskatoties uz iespēju pieņemt drošības pasākumus, Regulai (EK) Nr. 999/2001 būtu jāļauj saskaņā ar komitoloģijas procedūru pieņemt vēl specifiskākas prasības par dzīvnieku izcelsmes produktu, kuru izcelsmes vieta ir dalībvalstis vai trešās valstis ar kontrolētu vai nenoteiktu TSE risku, eksportu un laišanu pārdošanā.
- (16) Regulas (EK) Nr. 999/2001 īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ OVL 41, 14.2.2003., 41. lpp.

⁽²⁾ OVL 273, 10.10.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 208/2006 (OVL 36, 8.2.2006., 25. lpp.).

⁽³⁾ OVL 283, 31.10.2003., 29. lpp.

⁽⁴⁾ OVL 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmums grozīts ar Lēmumu 2006/512/EK (OVL 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

(17) Jo īpaši, Komisijai vajadzētu piešķirt pilnvaras pieņemt lēmumus, ar ko apstiprina ātros testus, pielāgo dzīvnieku vecumu, ievieš pielāgšanas robežu, atļauj atgremotāju sugu jaunus dzīvniekus barot ar proteīniem, kas iegūti no zivīm, un attiecina konkrētus noteikumus uz citām dzīvnieku sugām; noteikt normas, kas paredz atbrīvojumus no prasības pārvietot īpaša riska materiālu un atbrīvot no tā; noteikt kritērijus, lai parādītu epidemioloģiskās situācijas uzlabošanu, un kritērijus, lai piešķirtu atbrīvojumus no konkrētiem aizliegumiem, kā arī ražošanas procesiem. Tā kā šie pasākumi ir ar vispārēju raksturu un izstrādāti, lai grozītu nebūtiskus Regulas (EK) Nr. 999/2001 elementus un/vai lai papildinātu minēto regulu, pievienojot jaunus nebūtiskus elementus, šos pasākumus būtu jāpieņem saskaņā ar regulatīvo kontroles procedūru, kas paredzēta 5.a pantā Lēmumā 1999/468/EK.

(18) Regula (EK) Nr. 999/2001 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo Regulu (EK) Nr. 999/2001 groza šādi:

1) iekļauj šādu apsvērumu:

“(8a) Būtu jāatļauj neatgremotāju barošana ar konkrētiem dzīvnieku izcelsmes pārstrādātiem proteīniem, kas iegūti no neatgremotājiem, ņemot vērā aizliegumu kādas noteiktas sugas dzīvniekus barot ar dzīvnieku izcelsmes pārstrādātiem proteīniem, kuri iegūti no tās pašas sugas dzīvniekiem, kā izklāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (*), un ņemot vērā kontroles aspektus, kas īpaši saistīti ar noteiktām sugām raksturīgu dzīvnieku izcelsmes pārstrādātu proteīnu diferencēšanu saskaņā ar paziņojumu par TSE ceļa karti, kuru Komisija pieņēma 2005. gada 15. jūlijā.

(*) OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 208/2006 (OV L 36, 8.2.2006., 25. lpp.).”;

2) iekļauj šādus apsvērumus:

“(11.a) Eiropas Parlaments savā 2004. gada 28. oktobra rezolūcijā (**) pauda bažas par atgremotāju barošanu ar dzīvnieku izcelsmes proteīniem, jo tie neietilpst pieaugušu liellopu dabīgajā uzturā. Pēc BSE krīzes un mutes un nagu sērgas krīzes notikumiem arvien plašāk tiek atzīts, ka labākais veids, kā nodrošināt cilvēku un dzīvnieku veselību, ir

turēt un barot dzīvniekus, respektējot katrai sugai raksturīgās īpatnības. Šā iemesla dēļ saskaņā ar piesardzības principu un, ievērojot atgremotāju dabīgo uzturu un dzīves apstākļus, ir jāpatur spēkā aizliegums barot atgremotājus ar dzīvnieku izcelsmes proteīniem tādos veidos, kas neietilpst to dabīgajā ēdienkartē.

(11.b) Mehāniski atkaulotu gaļu iegūst, atdalot gaļu no kauliem tādā veidā, ka tiek iznīcināta vai izmainīta muskuļu šķiedru struktūra. Šāda gaļa var saturēt kaulu un periosta (kaulplēves) daļiņas. Līdz ar to mehāniski atkaulota gaļa nav pielīdzināma parastai gaļai. Tāpēc būtu jāpārskata tās lietošana cilvēku uzturā.

(**) OV C 174 E, 14.7.2005., 178. lpp.”;

3) regulas 3. panta 1. punktu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“l) ātrie testi: pārbaudes metodes, kas minētas X pielikumā un kuru rezultāti ir zināmi 24 stundu laikā;”;

b) pievieno šādus punktus:

“n) mehāniski atkaulota gaļa jeb “MAG” ir produkts, kas iegūts, pēc atkaulošanas atdalot gaļu no kauliem ar mehānisku līdzekļu palīdzību, kā rezultātā tiek zaudēta vai izmainīta muskuļu šķiedru struktūra;

o) pasīvā uzraudzība: ziņošana par visiem tiem dzīvniekiem, par kuriem ir aizdomas, ka tie varētu būt inficējušies ar TSE, un gadījumiem, kad TSE esamību neizslēdz šādu dzīvnieku klīniska un laboratoriska izmeklēšana;

p) aktīvā uzraudzība: tādu dzīvnieku pārbaude, par kuriem nav ziņots, ka pastāv aizdomas par to inficēšanos ar TSE, piemēram, dzīvnieki, kas tika pakļauti ārkārtas nokaušanai, dzīvnieki, kuriem pirms kaušanas pārbaudē novēroti zināmi simptomi, kritušie dzīvnieki, nokautie veselie dzīvnieki un dzīvnieki, kas atlasīti nokaušanai saistībā ar TSE, it īpaši, lai noteiktu TSE attīstību un izplatību attiecīgajā valstī vai tās reģionā.”;

4) regulas 5. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Dalībvalstu, trešo valstu vai to reģionu (turpmāk — “valstis vai reģioni”) BSE statusu nosaka, iedalot to kādā no šīm trim kategorijām:

- nenozīmīgs BSE risks, kā tas definēts II pielikumā,
- kontrolēts BSE risks, kā tas definēts II pielikumā,
- nenoteikts BSE risks, kā tas definēts II pielikumā.

Valstu vai reģionu BSE statusu var noteikt tikai, pamatojoties uz II pielikuma A nodaļā noteiktajiem kritērijiem. Pie šiem kritērijiem pieder riska analīzes rezultāti, kuru pamatā ir visi govju sūklveida encefalopātijas parādīšanās potenciālie faktori, kas noteikti II pielikuma B nodaļā, un to attīstība laika gaitā, kā arī plaši aktīvās un pasīvās uzraudzības pasākumi, ņemot vērā attiecīgās valsts vai reģiona riska kategoriju.

Dalībvalstis un trešās valstis, kas vēlas palikt to trešo valstu sarakstā, kam atļauts eksportēt uz Kopienas dzīvniekus vai produktus, uz ko attiecas šī regula, iesniedz Komisijai lūgumu par BSE statusa noteikšanu, papildinot to ar attiecīgu informāciju par II pielikuma A nodaļā paredzētajiem kritērijiem un II pielikuma B nodaļā norādītajiem potenciālā apdraudējuma faktoriem un to attīstību laika gaitā.”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“4. Dalībvalstis un trešās valstis, kas nav iesniegušas iesniegumu saskaņā ar 1. punkta trešo daļu, attiecībā uz dzīvnieku un dzīvnieku produktu nosūtīšanu no to teritorijas, ievēro nenoteikta BSE riska valstīm piemērotās importa prasības, līdz tās ir iesniegušas šādu iesniegumu un ir pieņemts galīgais lēmums par to BSE statusu.”;

5) regulas 6. pantu ar šo groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Katra dalībvalsts, saskaņā ar III pielikumu, veic ikgadēju TSE uzraudzības programmu, kuras pamatā ir aktīvā un pasīvā uzraudzība. Šī programma ietver pārbaudes procedūru, kurā tiek izmantoti ātrie testi, ja attiecīgajai dzīvnieku sugai tādi ir pieejami.

Šajā nolūkā, ātros testus apstiprina saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto un X pielikumā uzskaitīto procedūru.”;

b) iekļauj šādus punktus:

“1.a Šā panta 1. punktā minēto ikgadējo uzraudzības programmu piemēro vismaz šādām apakšpopulācijām:

- visi vairāk nekā 24 mēnešus veci liellopi, kuri tika nosūtīti ārkārtas nokaušanai vai kuriem pirms kaušanas pārbaudē novēroti zināmi simptomi,
- visi vairāk nekā 30 mēnešus veci liellopi, kas nokauti cilvēku patēriņam,
- visi vairāk nekā 24 mēnešus veci liellopi, kas netika nokauti cilvēku patēriņam, kas miruši vai nobeigušies saimniecības teritorijā, transportēšanas laikā vai lopkautuvē (kritušie dzīvnieki).

Dalībvalstis drīkst piemērot atbrīvojumu no c) apakšpunktā noteiktās prasības attālos reģionos ar

zemu dzīvnieku blīvumu, kur netiek organizēta mirušo dzīvnieku savākšana. Dalībvalstis, kuras šo iespēju izmanto, informē par to Komisiju un iesniedz attiecīgo apgabalu sarakstu kopā ar pamatojumu šā atbrīvojuma piemērošanai. Atbrīvojums attiecas ne vairāk kā uz 10 % no dalībvalsts liellopu populācijas.

1.b Pēc apspriešanās ar attiecīgo zinātnisko komiteju 1.a punkta a) un c) apakšpunktā noteikto vecumu var koriģēt atbilstīgi zinātniskajam progresam saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru.

Pēc dalībvalsts lūguma, ja tā var pierādīt epidemioloģiskās situācijas uzlabošanos valstī, un saskaņā ar konkrētiem kritērijiem, kas noteikti atbilstīgi 24. panta 3. punktā minētajai procedūrai, ikgadējās uzraudzības programmas konkrētajai dalībvalstij var tikt pārskatītas.

Attiecīgā dalībvalsts pierāda savu spēju noteikt piemērojamo pasākumu efektivitāti un nodrošināt cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību, kas pamatojas uz visaptverošu riska analīzi. Dalībvalsts it īpaši uzrāda:

- GSE izplatības nepārprotamu samazināšanos vai nemainīgi zemu līmeni, ko apliecina jaunākie pārbaužu rezultāti;
- ka tā ir ieviesusi un vismaz sešus gadus piemērojusi pilnu GSE pārbaudes sistēmu (Kopienas tiesību akti par dzīvnieku izsekojamību un identifikāciju un GSE uzraudzību);
- ka tā ir ieviesusi un vismaz sešus gadus piemērojusi Kopienas tiesību aktus par vispārējo barošanas aizliegumu attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem.”;

c) pievieno šādu punktu:

“5. Noteikumus par šā panta ieviešanu pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.”;

6) iekļauj šādu pantu:

“6.a pants

Selekcijas programmas

1. Dalībvalstis drīkst ieviest selekcijas programmas, lai aitu dzimtas dzīvniekos attīstītu pretošanās spējas pret TSE. Šīs programmas ietver pamata noteikumus attiecībā uz to, kā noteikt konkrētu ganāmpulku pretošanās spēju statusu TSE, un tās var, pamatojoties uz zinātniskiem pierādījumiem, kas apstiprina pretošanos pret īpašu genotipu TSE citās dzīvnieku sugās, tikt attiecinātas arī uz šīm sugām.

2. Šā panta 1. punktā minētajām programmām saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem īpašus noteikumus.

3. Dalībvalstis, kas ievieš selekcijas programmas, regulāri iesniedz Komisijai ziņojumus, lai programmas varētu zinātniski izvērtēt, it īpaši to ietekmi uz TSE parādīšanās biežumu, ģenētisko daudzveidību un variācijām, kā arī senu, reti sastopamu un reģionāli pielāgotu aitū sugu saglabāšanu. Selekcijas programmu zinātniskos rezultātus un vispārējo ietekmi regulāri novērtē un, ja nepieciešams, šajās programmās ievieš atbilstīgas izmaiņas.”;

7) regulas 7. pantu ar šo groza šādi:

a) panta 1. līdz 4. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Atgremotājus aizliedz barot ar proteīniem, kas iegūti no dzīvniekiem.

2. Šīs regulas 1. punktā noteikto aizliegumu, saskaņā ar IV pielikumu, attiecinā arī uz dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, un saistībā ar šo dzīvnieku barošanu ierobežo līdz dzīvnieku izcelsmes produktiem.

3. Šīs regulas 1. un 2. punktu piemēro, neskarot IV pielikumā izklāstītos noteikumus, kas paredz atbrīvojumus no šajos punktos minētā aizlieguma.

Saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru, kas pamatojas uz jauno atgremotājdzīvnieku pareiza uztura vajadzību zinātnisko novērtējumu un kas ir pakļauta 5. punktā minētajiem noteikumiem, kurus pieņēma šā panta īstenošanai, kā arī saskaņā ar šā atbrīvojuma kontroles aspektu novērtējumu Komisija var nolemt atļaut atgremotāju sugu jaunus dzīvniekus barot ar proteīniem, kas iegūti no zivīm.

4. Dalībvalstīm ar nenoteiktu GSE risku vai to reģioniem nav atļauts eksportēt vai glabāt lauksaimniecības dzīvniekiem paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtu proteīnu, vai zīdītājiem (izņemot suņus, kaķus un kažokzvērus) paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtus pārstrādātus proteīnus.

Trešām valstīm ar nenoteiktu GSE risku vai to reģioniem nav atļauts eksportēt uz Kopienas valstīm lauksaimniecības dzīvniekiem paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtu proteīnu, vai zīdītājiem (izņemot suņus, kaķus un kažokzvērus) paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtus pārstrādātus proteīnus.

Pēc dalībvalsts vai trešās valsts lūguma saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu pieļaut atsevišķus atbrīvojumus no šajā punktā noteiktajiem ierobežojumiem, ievērojot sīki izstrādātus kritērijus, kas jānosaka saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru. Attiecībā uz katru atbrīvojumu ņem vērā šā panta 3. punktā paredzētos noteikumus.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“4.a Pamatojoties uz labvēlīgu riska novērtējumu un ņemot vērā vismaz piesārņojuma daudzumu un tā iespē-

jamo izcelsmi, kā arī preču partijas galamērķi, saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru drīkst pieņemt lēmumu noteikt pielāides robežu nelielam nejauša un tehniski nenovēršama piesārņojuma rezultātā dzīvnieku pārtikā nonākušam dzīvnieku izcelsmes proteīnu saturam.”;

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“5. Noteikumus šā panta īstenošanai un, jo īpaši, noteikumus par savstarpējas inficēšanās profilaksi un par paraugu ņemšanas un analīzes, kas jāveic, lai pārbaudītu šā panta ievērošanu, metodēm pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru. Šos noteikumus pieņem, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu par tādas dzīvnieku barības, kas iegūta no dzīvniekiem, izcelsmi, pārstrādi, kontroli un izsekojamību.”;

8) regulas 8. panta 1. līdz 5. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Īpašo riska materiālu pārvieto un no tā atbrīvojas saskaņā ar šīs regulas V pielikumu un Regulu (EK) Nr. 1774/2002. Tos neievēd Kopienā. V pielikumā minētajā īpašā riska materiāla sarakstā iekļauj vismaz: 12 mēnešus un vecāku liellopu smadzenes, muguras smadzenes, acis un mandeles, un noteiktu vecumu, ko nosaka saskaņā ar 24. panta 3. punktu, sasniegušu liellopu mugurkaulu. Ņemot vērā 5. panta 1. punkta pirmajā daļā noteiktās atšķirīgās riska kategorijas, 6. panta 1.a punktā un 1.b punkta b) apakšpunktā minētās prasības, V pielikumā minēto īpašo riska materiālu sarakstā ievieš atbilstīgas izmaiņas.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro audiem no tiem dzīvniekiem, kam veikti alternatīvi pārbaudījumi, kas šajā īpašajā nolūkā ir apstiprināti saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru, ar noteikumu, ka šis tests ir minēts X pielikumā, ka tas tiek piemērots atbilstoši V pielikumā minētajiem nosacījumiem un ka testa rezultāti ir negatīvi.

Dalībvalstis, kuras apstiprina alternatīvu testu izmantošanu, saskaņā ar šo daļu, par to informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

3. Dalībvalstīs, vai to reģionos, kur ir kontrolēts vai nenoteikts GSE risks, centrālo nervaudu plosīšana pēc apdullināšanas, pielietojot iegarenu stieņveidīgu instrumentu, kas tiek ievadīts galvaskausa dobumā, vai, saistībā ar apdullināšanu, injicējot gāzi galvaskausa dobumā, neizmanto attiecībā uz liellopiem, aitū dzimtas un kazu dzimtas dzīvniekiem, kuru gaļa ir domāta cilvēka vai dzīvnieka patēriņam.

4. Datus, kas attiecas uz V pielikumā norādīto vecumu, var pielāgot. Šo korekciju pamatā ir jaunākie apstiprinātie zinātniskie atklājumi attiecībā uz TSE saslimšanas gadījumu statistisko varbūtību Kopienas liellopu, aitū un kazu attiecīgajās vecumgrupās.

5. Noteikumus, kas paredz atbrīvojumus no šā panta 1. līdz 4. punkta, saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru var pieņemt attiecībā uz datumu, kad spēkā stāties 7. panta 1. punktā noteiktais barošanas aizliegums vai, vajadzības gadījumā attiecībā uz trešām valstīm vai reģioniem ar kontrolētu BSE risku, datumu, kad spēkā stāties aizliegums izmantot zīdītāju proteīnu atgremotāju barošanā, lai ierobežotu prasības pārvietot vai iznīcināt īpašo riska materiālu dzīvniekiem, kas dzimuši attiecīgajās valstīs vai reģionos pirms šā datuma.”;

9) regulas 9. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Regulas VI pielikumā uzskaitītos dzīvnieku izcelsmes produktus ražo, izmantojot ražošanas procesus, kas apstiprināti saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru.

2. Liellopu, aitu un kazu dzimtas dzīvnieku kaulus no valstīm vai reģioniem, kur ir kontrolēts vai nenoteikts GSE risks, neizmanto mehāniski atkaulotas gaļas (MAG) ražošanā. Dalībvalstis līdz 2008. gada 1. jūlijam iesniedz Komisijai ziņojumu par MAG izmantošanu un ražošanas metodēm to teritorijā. Šajā ziņojumā iekļauj paziņojumu par to, vai dalībvalsts plāno turpināt MAG ražošanu.

Komisija šai sakarā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei paziņojumu par MAG nepieciešamību un izmantošanu Kopienā, ieskaitot patērētāju informācijas politiku.”;

10) regulas 12. pantu ar šo groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Ikvienu dzīvnieku, par kuru ir radušās aizdomas, ka tas ir inficējies ar TSE, pakļauj oficiālam pārvietošanas ierobežojumam, kamēr ir zināmi klīniskās un epidemioloģiskās izmeklēšanas rezultāti, ko veic kompetentā iestāde, vai arī oficiālas pārbaudes laikā to nogalina, lai veiktu laboratoriskus izmeklējumus.

Ja ir oficiālas aizdomas par TSE esamību kādam no dalībvalsts saimniecībā esošiem liellopiem, pārējos šīs saimniecības liellopus pakļauj oficiālam pārvietošanas ierobežojumam, kamēr pieejami ir pārbaudes rezultāti. Ja ir oficiālas aizdomas par aitu vai kazu dzimtas dzīvnieku saslimšanu ar TSE kādā dalībvalsts saimniecībā, visiem pārējiem šīs saimniecības aitu un kazu dzimtas dzīvniekiem līdz pārbaudes rezultātu uzzināšanai nosaka oficiālu pārvietošanas ierobežojumu.

Tomēr, ja ir pierādījumi, ka saimniecība, kurā atradies dzīvnieks, kad parādījās aizdomas par dzīvnieka inficēšanos ar TSE, maz ticams ir tā saimniecība, kurā dzīvnieks, iespējams, ir inficējies ar TSE, kompetentā iestāde var nolemt, ka oficiālam pārvietošanas ierobežojumam

pakļauj tikai to dzīvnieku, par kuru radušās aizdomas, ka tas ir inficējies.

Ja tiek uzskatīts par nepieciešamu, kompetentā iestāde var arī nolemt, ka citas saimniecības vai arī tikai saimniecību, kurā ir atklāta infekcija, pakļauj oficiālai kontrolei atkarībā no pieejamās epidemioloģiskās informācijas.

Saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru un pieļaujot atkāpi no oficiāliem pārvietošanas ierobežojumiem, dalībvalsti var atbrīvot no šādu ierobežojumu ieviešanas, ja tā piemēro līdzvērtīgus drošības pasākumus, kuri pamatoti ar atbilstīgu iespējamā riska novērtējumu attiecībā uz cilvēku un dzīvnieku veselības apdraudējumu.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“3. Dzīvnieka, par kuru radušās aizdomas, ka tas ir inficējies, liemeņa daļas paliek oficiālā kontrolē, kamēr veikta negatīva diagnoze, vai arī no tām atbrīvojas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002.”;

11) regulas 13. panta 1. punktu ar šo groza šādi:

a) pirmās daļas a) apakšpunktu aizstāj ar šādu tekstu:

“a) no visām dzīvnieka liemeņa daļām atbrīvojas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002, izņemot materiālus, ko, saskaņā ar šīs regulas B nodaļas III pielikumu, saglabā reģistrā.”;

b) pirmās daļas c) apakšpunktu aizstāj ar šādu tekstu:

“c) visus apdraudētos dzīvniekus un to produktus, kā uzskaitīts šīs regulas VII pielikuma 2. punktā, kuri atklāti šīs daļas b) punktā minētajā izmeklēšanā, nogalina un no tiem atbrīvojas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002.”;

c) pēc pirmā apakšpunkta iekļauj šādu apakšpunktu:

“Pēc dalībvalsts lūguma, un pamatojoties uz labvēlīgu riska novērtējumu, īpašu uzmanību pievēršot uzraudzības pasākumiem šajā dalībvalstī, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu atļaut šajā punktā minēto liellopu izmantošanu līdz to produktīvā mūža beigām.”;

12) regulas 15. panta 3. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“3. Saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru, 1. un 2. punkta noteikumus var attiecināt uz citām dzīvnieku sugām.

4. Noteikumus par šā panta ieviešanu var pieņemt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.”;

13) regulas 16. pantu ar šo groza šādi:

a) panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu tekstu:

“b) piens un piena produkti, jēlāda un āda, želatīns un kolagēns, kas iegūti no jēlādas un ādas.”;

b) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“2. Dzīvnieku izcelsmes produkti, ko ievad no trešās valsts ar kontrolētu vai nenoteiktu BSE risku, iegūti no veselīgiem liellopiem, aitai vai kazu dzimtas dzīvniekiem, kas nav bijuši pakļauti centrālo nervaudu plosīšanai vai gāzes injekcijai galvaskausa dobumā, kā minēts 8. panta 3. punktā.

3. Pārdošanā nelaiž dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus, kas satur tādu liellopu audus, kuru izcelsmes vieta ir valsts vai reģions ar nenoteiktu GSE risku, ja vien tie nav iegūti no dzīvniekiem, kas:

a) dzimuši astoņus gadus pēc datuma, kurā stājās spēkā aizliegums barot atgremotājus ar dzīvnieku proteīnu, kas iegūts no zīdītājiem; un

b) dzimuši, audzēti un turēti ganāmpulkos, kuru apstiprinātā slimību vēsture apliecina, ka vismaz septiņus gadus tajos nav konstatēta GSE.

Turklāt atgremotājdzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus nesūta no dalībvalsts vai tā reģiona ar nenoteiktu GSE risku uz citu dalībvalsti un neimportē no trešās valsts ar nenoteiktu GSE risku.

Šo aizliegumu nepiemēro dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas uzskaitīti VIII pielikuma C nodaļā un atbilst VIII pielikuma C nodaļas prasībām.

Tos nosūta kopā ar dzīvnieku veselības sertifikātu, ko izsniedz pilnvarots veterinārs, apliecinot, ka tie ir ražoti atbilstīgi šai regulai.”;

14) Iekļauj šādu pantu:

“23.a pants

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, tostarp to papildinot, pieņem saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru:

a) 6. panta 1. punktā un 8. panta 2. punktā minēto ātro testu apstiprināšanu;

b) 6. panta 1.b punktā minēto vecuma koriģēšanu;

c) 6. panta 1.b punktā minētos kritērijus, lai pierādītu epidemioloģiskās situācijas uzlabošanas valstī;

d) lēmumu atgremotāju sugu jaunos dzīvniekus barot ar proteīniem, kas iegūti no zivīm, kā minēts 7. panta 3. punktā;

e) kritērijus, lai piešķirtu atbrīvojumus no 7. panta 4. punktā minētajiem ierobežojumiem;

f) lēmumu noteikt pielāgēšanas robežu, kā minēts 7. panta 4.a punktā;

g) 8. panta 1. punktā minēto lēmumu par vecumu;

h) normas, kas paredz atbrīvojumus no prasības izņemt un iznīcināt norādīta riska materiālu, kā minēts 8. panta 5. punktā;

i) 9. panta 1. punktā minētos ražošanas procesu apstiprināšanu;

j) lēmumu konkrētus noteikumus attiecināt uz citām dzīvnieku sugām, kā minēts 15. panta 3. punktā.”

15) 24. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

“24. pants

Komitejas

“1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja. Tomēr jautājumos, kas attiecas uz 6.a pantu, Komisija apspriežas arī ar Pastāvīgo zootehnikas komiteju.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

Šā lēmuma 5. panta 6. punktā minētie termiņi ir trīs mēneši un, ja īsteno šīs regulas 4. panta 2. punktā minētos drošības pasākumus — 15 dienas.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.”;

16) iekļauj šādu pantu:

“24.a pants

Lēmumus, kas jāpieņem saskaņā ar vienu no 24. pantā minētajām procedūrām, pieņem, pamatojoties uz iespējamo risku cilvēku un dzīvnieku veselībai pienācīgu izvērtējumu, un, ņemot vērā pastāvošos zinātniskos pierādījumus, saglabā vai, ja tam ir zinātnisks pamatojums, uzlabo Kopienā nodrošināto cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzības līmeni.”.

2. pants

Regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 18. decembris.

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J.-E. ENESTAM
